

719.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WE- WNĘTRZNYCH

z dnia 18 listopada 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Sprawiedliwości, Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Ministrem Rolnictwa, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Robót Publicznych, Ministrem Pracy i Opieki Społecznej i Ministrem Poczty i Telegrafów, — o ustaleniu wysokości kosztów doręczania przez urzędy gminne i magistraty wezwań i innych pism urzędowych w postępowaniu administracyjnym.

Na podstawie art. 122, art. 23 i art. 105 ust. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) zarządza się co następuje:

§ 1. Koszta doręczania przez urzędy gminne i magistraty w myśl art. 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym wezwań i innych pism urzędowych ustala się w wysokości podwójnej każdej doczesnej opłaty pocztowej za list zwykły najniższej wagi.

§ 2. Zwrot gminom kosztów, o których mowa w § 1, następuje zasadniczo równocześnie z zarządzeniem doręczenia, w gotówce albo w znaczkach pocztowych.

Władze państwowe i samorządowe, pozostające w częstej łączności z gminą w zakresie doręczania wezwań i innych pism urzędowych, mogą zwracać tej gminie koszt, o których mowa w § 1, ryczałtem, w stałych odstępach czasu, oznaczonych przez te władze w porozumieniu z gminą.

§ 3. W przypadkach, przewidzianych w art. 105 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym, zwrot kosztów doręczenia następuje na poczet kosztów postępowania administracyjnego, obciążających stronę.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
St. Czerwiński

Minister Rolnictwa: *Leon J. Połczyński*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Robót Publicznych: *Matkiewicz*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *A. Prystor*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

720.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 12 grudnia 1930 r.

o wykonywaniu rybołówstwa morskiego.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 247) i zgodnie z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1927 r. o przekazaniu spraw rybołówstwa morskiego Ministrowi Przemysłu i Handlu (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 5, poz. 33), §§ 99, 106, 107, 110, 124 ustawy o rybołówstwie z dnia 11 maja 1916 r. (zb. ustaw pruskich str. 55) oraz § 136 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (zb. ustaw pruskich str. 195) zarządza co następuje:

I. Karty rybackie.

§ 1. Osoby wykonywujące połów ryb na morskich wodach przybrzeżnych obowiązane są w czasie połowu posiadać przy sobie kartę rybacką.

§ 2. Karty rybackie dla obywateli polskich wydaje Morski Urząd Rybacki, zaś dla osób nie posiadających obywatelstwa polskiego — wojewoda pomorski.

Karty rybackie są wydawane na rok kalendarzowy.

II. Oznaczenie narzędzi i statków.

§ 3. Wszelkie narzędzia rybackie wystawione na morzu winny być przez rybaków oznaczone.

Połączone między sobą w rzędy sieci lub haczyki powinny posiadać na obu końcach rzędu sztandarki, wystające przynajmniej 1 mtr ponad wodą z chorągiewkami dowolnej barwy. O ile do jednego końca rzędu sieci umocowany jest statek rybacki, wystawianie sztandarku na tym końcu jest zbędne. Inne narzędzia jak takle, sieci obchodne i wężerze (żaki) wystawiane pojedynczo powinny być oznaczane pływakami, lub w inny zwyczajowo przyjęty sposób.

Morski Urząd Rybacki może wydawać zarządzenia, dotyczące oznaczania czy to pojedynczych czy też połączonych z sobą narzędzi połowu.

§ 4. Wszystkie statki rybackie powinny mieć z obu stron w odległości 1.50 mtr od dzioba statku wyraźne litery, oznaczające w skróceniu miejsce zamieszkania rybaka oraz liczbę rozpoznawczą. Te same znaki powinny być umieszczone z obu stron na środku wielkiego żagla ponad najwyższym rabandem.

Litery i liczby powinny być białe na ciemnym tle lub czarne na białym tle. Wysokość oznak nie może być mniejsza od 25 cm na statku, a 30 cm na żaglu, a szerokość ich winna stanowić 1/5 wysokości. Litery mają być łacińskie, a liczby arabskie. Otwarte i półkryte łodzie długości do 6 mtr mogą mieć